

Sanhedrin (Mishnah 2a)

— **דִּיןִים מִמוּנוֹת בְּשַׁלְשָׁה** — Monetary cases are judged by a court of three judges.
— **דִּיןִים קְפָרָה וְבָשָׁלֶשׁ** — Cases of robbery and bodily injury are judged by a court of three.

גּוֹלוֹת וְחֲבָלוֹת

Sanhedrin (2b-3a)

— **אַפּוֹ גְּזִילֹת וְחֲבָלוֹת לֹא דִּיןִים מִמוּנוֹת נִיְהוּ** — Are cases of thefts and bodily injuries not monetary cases? Why does the Mishnah have to list thefts and bodily injuries separately?

— **R' Abahu said:** מה הַנּוּ קְטָנִים — By stating “thefts and bodily injuries,” [the Mishnah] is not simply providing examples, but rather teaching what those cases of the first clause are. Thus, the Mishnah means to say: מה הַנּוּ דִּיןִים מִמוּנוֹת — What are the monetary cases meant by the first clause? **גְּזִילֹת וְחֲבָלוֹת** — Cases of thefts and bodily injuries; **אַבְלָה** — but cases of admissions and loans are not meant.

— **וְלֹמְדָא** — And from what aspect are cases of loans excluded? — **אַלְיכָמָא דְּלֹא בְּעֵינָן שְׁלָשָׁה** — If you say that they do not require three judges, — **וְהִאמֵּר רַבִּי אַבָּהוּ** — that cannot be, for R' Abahu said: **שְׁנַיִם שְׁנַיִם דִּיןִים מִמוּנוֹת** — If only two judges adjudicated monetary cases, **אַלְאָ** — according to all views, their verdict is not a valid verdict.

— **דְּלֹא בְּעֵינָן מִוּמְחִין** — Rather, the Mishnah must mean that loan cases are different in that we do not require ordained judges. — **וּבְדִין הִיא ذְּלִיכְעֵי נְפִי מוּמְחִין** — And by rights, ordained judges should also be required.

— **וְהִאי דְּלֹא בְּעֵינָן מִוּמְחִין** — And the reason that we do not require ordained judges for loan cases — **מִשּׁוּם זֶרֶבִי חֲנִינָא** — is on account of R' Chanina's teaching.

— **אַחֲרָה** — For R' Chanina said: **דָּבָר תָּزָה** — According to Biblical law,

— **בְּדִיןִים וּבְקַרְבָּנִים** — both monetary cases and capital cases — **שְׁנָאָמֵר „מִשְׁפָט אַחֲרָה לְכָם“** — since it is stated:

— **There shall be one law for you.** — **וְנַהֲרֵךְ טָעַם אָמַרְתָּי דִּיןִים מִמוּנוֹת לֹא בְּעֵינָן דִּיןִים וּבְקַרְבָּנִים** — And for

what reason did [the Sages] say that for monetary cases we do not need inquiry and questioning? — **כִּי שְׁלָא תַּנְעֹול דָּלַת בְּפִי לְזִוְינָן...**

— So that you will not close the door in the face of borrowers by insisting on this procedure. Similarly, the Sages waived the requirement of ordination so as not to inhibit potential lenders from lending their money...

— **אַלְאָ** — **Rather, Rava said:** — **תְּרוּמָה קְטָנִים** — [The Tanna] is indeed stating two independent cases, which he separates — **מִשּׁוּם זֶרֶבִי חֲנִינָא** — for reasons similar to those of R' Chanina.

— **רַב אָחָה בֶּן יִהְוָה** — Rav Acha the son of Rav Ika said: — **מִדְאֹרְקִיּוֹתָא חַד נְפִי בָּשָׁר**

— **שְׁנָאָמֵר:** — According to Biblical law, one judge is also qualified to adjudicate loan cases,

— **בְּאַצְּדָק תְּשִׁפְט עַמִּיתָךְ** — as it is stated: *With justice shall you judge your fellow.*

— **אַלְאָ** — **מִשּׁוּם זֶרֶבִי קְרָנוֹת** — But because of the concern that a solitary judge might be chosen from corner dwellers unknowledgeable in monetary law, the Rabbis decreed that three judges are necessary even for loan cases.

— **אַטוֹ בְּתַלְתָּא מַיְ לא הוּ יֹשְׁבִי קְרָנוֹת** — Is it not possible for a group of three to contain only corner dwellers who are ignorant about monetary law?

— **אֵי אָפְלָה דְּלִית בָּהוּ** — It is virtually impossible that there should not be among [the three] one who is knowledgeable in monetary law.

רשי - ששמע מחכמים ומדיניין הלוות דין מולה.
רא"ש - ששמע או קרא בספרים וידע סברות הדיניין.

מהר"ם פדוואה (ס' מג) - גמיר אינו רצה לומר חכם ממש אדם כן היה לו לומר גמיר וסביר וזה ההפרש בין גמיר ובין סביר ר"ל קיבל מאחרים וסביר ר"ל עצמו, דברי התלמוד אין לומר גמיר מן הספרים שלא נכתבו בימייהם. אורים (ג, ב) - אין זה גמיר וסביר המוזכר בש"ס דשם מيري שלבו רחב להבון ולהורות והוא מומחה, וכן פירושו דיש לו שיקול הדעת בדיינים וכ"כ הטם"ע והש"ך, אבל ודאי צריך להיות גמיר בדיינים וכ"כ מהר"ם מפואדה.

כמה גמירים בעין

רא"ש - כל מייד ברוחבות עבדין שליחותיו ולא בעין מומחו וגם דרישת וחקירה נמי לא בעי... אבל אי לית בהו חד גמיר פסול לדינה כדמות פרק זה בורר (כג). דתנן זה פסל דין של זה ופרק בוגרנא כל כמיניה ומשני בערכאות שבஸוריא ופרש"י שהיו יושבי קרנות. [עי' דברי משפט ח'ז].
טור (ס' ג) - וכותב הרמן"ה דוקא גמירי דין אף על פי דלא סבירי, ויראה מדבריו דבעי שלשותם גמירי, אבל א"א הרא"ש זיל כתוב בגין אי אפשר דלית בהו חד גמיר ששמע או קרא בספרים וידע סברות בדיינים...]

חדושי הגהות (מב"ח) - טעם [הרמן"ה] דפסק הנתם דבר תורה אפילו בדיני ממונות בעין ג' מומחהן אלא דחכמים תקנו דסאי בג' הדיווטות מושום נעילת דלה... ואם כן בעין דליהי תלתא גמיין דמאן דלא גמיר פסול לדינה וכמאן דליהי דמי... אבל הרא"ש פסק כרב אחד בריה דבר איקא דהנתם דבר תורה אפילו יחיד הדיווט כשר... אלא מושום חדשו ליшибו קרותות דלא גמירי תקנו דבעי ג' הדיווטות דבג' א"א דלית בהו חד גמיר אלמא די לית בהו אפילו חד גמיר פסולים לדינה אפילו לרבות אחד. [זעיר הגהות מהרש"ק לט"ז בס"ס ג].

שלפון ערוץ (ג, א) - אין בית דין פחות משלשה וכל שלשה נקראים בית דין ואפילו הדיווטות.
רמ"א - דאי אפשר דלית בהו חד דיעוד סברות בדיינים אבל אי לית בהו חד דיעוד פסילי לדון.

נתיבות המפשט (ח, א) - משמע בסימן ג' דבחד גמיר סגי היינו בדיעבד אבל לכתלה צרייכים כולם להיות בקיאים בתורה.

ברכי יוסף (כב, ה) - הגם דבחד גמיר סגי להרא"ש היינו מושום חד גמיר מסביר להנחו תרי וסבירי ונמצא דגמיגר הדין על פי שלשון.

תומים (ג, ב) - בגזלות וחבלות... ודאי בעין תלתא גמירי דהא בהז' לכ"ע שלשה בעין דהא דג' אלהים כתיבי בפרשה, וא"כ אף דמשום נעילת דלת תקנו ג' הדיווטות היינו בלתי סמכים אבל צרייכים להיות גמירי.

קיים לי כהרמן"

ש"ץ (ג, ב) - עיין בתשובות ר' לב ספר ראשון סימן כג סוף דף קנא כתוב דיכול המוחזק לומר קים לי כהרמן"ה דבעין שלשותם גמירי, ואין נראה לי אלא נראין דברי הרא"ש עיקר בש"ס ואפשר גם הרמן"ה מודה ור"ל דוקא דאית בהו גמירי לכך כתוב הטור ויראה מדבריו ככלומר שיראה כן לכוארה אבל אין מוכחה כל כך.

שער משפט (ג, ב) - משני הש"ס שפיר כיון שלא יודקקו דין אם לא דאיכא בהו חד גמיר... אם כן פשיטה דהgamir שבקי בדיינים לא יצטרף עם מי שאינו גמיר לישב בדיין אחד דהא אף הוא יפסל בצוופון... ומעתה יפה פסק מוהר"י בן לב הביאו הש"ץ שהמוחזק יכול לומר קים לי כהרמן"ה.

קבלה

רא"ש ותוספות - ואף על גב דפליגי רבנן עלייה ואמרו אימתי בזמן שסביה ראייה שהן פסולין הא לאו הכי לא היינו דוקא גבי ערכאות שנתמננו להיות דיניין.

מהר"ם פדוואה (ס' מג) - וההיא דערכות שבסוריא... אולי הם נחשבים כאלו קבלום הבעלי דין עלייהם מאוחר שהם ממוניים לדון.

ש"ץ (ג, ג) - אם המחותם רבים עליהם אפילו שלשה יושבי קרנות כשרים.

שבות יעקב (קלז, הובא בפתח תשובה) - אי כולחו תלתא לא גמירי כלל פסילי לדון כמו שפסק בהג"ה ר"ס ג', ואסור להו למידן אלא אם כן שקבלו עלייהו והיינו שצורך שיקבלו עליהם בפיושן דין קרוב או פסול. [אבל עי הלכה פסוכה (ג, ה) שרבים חולקים ואומרים כל שבאו שני בעלי דין לדון לפני הדיינים באמצעות חסובה קבלה].